

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 maja 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zasądził od pozwanej L. H. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1.400,02 zł wraz z odsetkami za opóźnienie, oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 1 i 2) oraz zasądził od pozwanej koszty procesu w kwocie 734,50 zł.

Wyrok zaskarżyła pozwana w części uwzględniającej powództwo wnosząc o jego uchylenie. Podniosła, że nie ma pieniędzy, aby zapłacić wierzycielowi, znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, nie może podjąć dodatkowej pracy ze względu na stan zdrowia, a jej emerytura (ok. 1.000 zł) ledwo wystarcza na leki, opłaty i jedzenie. Nadto oczekuje na operację barku. Apelująca wskazała nadto, że podpisała umowę z firmą (...) i od czasu odsprzedania wierzytelności firmie (...) nikt nie przychodził do niej do domu po raty. Czuje się tym oszukana. Skarżąca wniosła o uchylenie wyroku i zwolnienie jej od kosztów w kwocie 734,50 zł

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona jedynie częściowo i skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia w zakresie dotyczącym orzeczenia o kosztach procesu.

Na wstępie należy wskazać, że wobec rozpoznania sprawy w postępowaniu uproszczonym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczył uzasadnienie jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku zapadłego w postępowaniu odwoławczym z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Okręgowy miał także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 11 k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Sąd Okręgowy aprobuje ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i wyrażone przez ten Sąd oceny prawne. Zarzuty skarżącej zawarte w apelacji nie zasługują na uwzględnienie. Skarżąca nie kwestionuje faktu zawarcia umowy pożyczki z (...) ani faktu wypłacenia wynikającej z tej umowy kwoty 3.000,00 zł. Jediną okolicznością, która miałaby uzasadniać uchylenie wyroku, jaką wskazuje pozwana jest niewywiązywanie się przez (...) z obowiązku odbierania raty w domu. Pozwana jednak nie udowodniła tego faktu, a to na niej spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 k.c.) jako, że to ona wywodziła z tego faktu skutki prawne. Nawet jeżeli pozwana udowodniłaby tę okoliczność to pozostałaby ona bez wpływu na treść rozstrzygnięcia. Sąd Rejonowy stanął bowiem na stanowisku, że §4 ust. 1 umowy jako zmierzający do obejścia prawa jest nieważny. Tym samym po stronie pożyczkodawcy nie istniał obowiązek odbierania rat w domu pozwanej. Nawet przyjmując, że pożyczkodawca nadal był obowiązany do wykonywania tej usługi to jej niewykonanie w żadnym stopniu nie zwalnia pozwanej od obowiązku zwrotu kwoty pożyczki. Sąd Okręgowy nie podziela również zarzutu co do umowy przelewu wierzytelności, która jest dopuszczalna i nie wymaga zgody dłużnika (art. 509 §1 k.c.).

Sąd uznał apelację za uzasadnioną w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Pozwana powinna ponieść koszty procesu poniesione przez powoda w 27,5% jako przygrywająca postępowanie w tej części. Jednakże w ocenie sądu II instancji w przedmiotowej sprawie należało zastosować art. 102 k.p.c. i nie obciążać pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania. Za uznaniem, że zachodził wypadek określony w art. 102 k.p.c. przemawiało zdaniem Sądu Okręgowego to, że pozwana jest osobą starszą, schorowaną, samodzielnie prowadzącą gospodarstwo domowe, uzyskuje świadczenie emerytalne w kwocie ok. 1.000 zł oraz ponosi wydatki na lekarstwa. W takiej sytuacji w ocenie sądu II instancji obciążenie pozwanej kosztami procesu w kwocie 734,50 zł godziłoby w zasady słuszności i powodowało konieczność zastosowania art. 102 k.p.c. w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy częściowo zmienił zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 §1 k.p.c., oddalając apelację w pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c.